

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020901 18 Кж
Бања Лука, 14.05.2018. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђеног Г.Ђ. због кривичног дјела фалсификовања или уништавања службене исправе из члана 349. став 2. у вези са ставом 1. и чланом 57. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној на пресуду Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020901 17 Кв од 07.12.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 14.05.2018. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Г.Ђ. и потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020901 17 Кв од 07.12.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020901 17 Кв од 07.12.2017. године преузета је за извршење пресуда Основног суда у Јагодини 6К бр. 196/14 од 06.04.2015. године, којом је оптужени Г.Ђ. оглашен кривим због продуженог кривичног дјела фалсификовања службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 2. и 1. и члана 61. КЗ, тако што су те радње правно оцијењене као кривично дјело фалсификовања или уништавања службене исправе из члана 349. став 2. у вези са ставом 1. и чланом 57. Кривичног законика Републике Српске, за које му је изречена казна затвора у трајању од 8 (осам) мјесеци.

Против ове пресуде благовремено је изјавио жалбу његов бранилац М.М.Б., адвокат из Б.Л., због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са приједлогом да овај суд жалбу уважи, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Одговор на жалбу није поднесен.

Пошто је испитао побијану пресуду у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Према одредбама члана 2. Уговора између Босне и Херцеговине и Републике Србије један од услова за преузимање извршења јесте да је судска одлука правноснажна, а не тражи се да је та одлука и достављена осуђеном лицу. Доношењем другостепене пресуде по жалби, првостепена пресуда је постала правноснажна, што и жалба прихвата, па су тиме поред осталог, испуњени услови за преузимање њеног извршења у РС. Због тога је неоснован приговор жалбе, када би се и прихватио као тачан, да нису испуњени услови због тога што другостепена пресуда није достављена осуђеном.

Приликом доношења одлуке о признању и преузимању извршења стране судске одлуке домаћи суд примјењује закон који је тада на снази и према њему цијени да ли је дјело на коме се заснива правноснажна одлука кривично дјело и по домаћем праву. У конкретном случају суд је правилно примијенио важећи Кривични законик Републике Српске и према њему правно оцијенио радње осуђеног из стране пресуде. Ради тога се питање примјене блажег закона и не може поставити, као што то жалба неосновано чини.

Из наведених разлога ваљало је примјеном члана 327. ЗКП РС жалбу браниоца одбити као неосновану и побијану пресуду потврдити.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић